

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mf.31.313/2021/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Dr. Almási Csaba ügyvéd (Cím9.) által képviselt **Felperes1** (felperes lakóhelye, levelezési cím: felperes levelezési címe) felperesnek – a Dentons Réciczka Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Réciczka István ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (Cím1) alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei tárgyában indult perében a Fővárosi Törvényszék 15.M.70.224/2020/37. számú ítéletével szemben a felperes által 40. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 480 (négy száznyolcvan) euró + áfa másodfokú perköltséget, továbbá az állam javára külön felhívásra 47.079 (negyvenhétezer-hetvenkilenc) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítélete és az általa megállapított tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. szeptember 30. napján hozott 15.M.70.224/2020/37. számú ítéletével elutasította a felperes keresetét, melyben a munkaviszonya jogellenes megszüntetésére tekintettel kérte elmaradt jövedelem címén járó kár, illetve jutalom megtérítését az Mt. 82. §-a alapján. Az elsőfokú bíróság határozatában perköltség címén 868.680 forint áfá-t is tartalmazó perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

[2] Határozata indokolásában a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (2) bekezdésére, 82. § (3) bekezdésére, továbbá a 83. § (1) bekezdésére hivatkozott. A Pp. 512. § (2) bekezdése alapján a pertárgyértéket 5.603.795 forintban határozta meg. A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 2. § (2) bekezdésére hivatkozva mérlegeléssel határozta meg az alperest megillető perköltség összegét. Ezzel összefüggésben kifejtette, hogy az alperes által felszámított perköltség jelentősen eltúlzott volt, ezért annak mérséklése volt indokolt a pertárgy értékére, az eljárás során kifejtett képviselői tevékenységre és az ügy egyéb körülményeire figyelemmel. A költségfelszámítástól eltérően az elsőfokú bíróság erre csak forintban látott lehetőséget, mivel a jogi tevékenység Magyarországon lett kifejtve. Mindezek alapján az áfá-t is figyelembe véve 868.680 forintban határozta meg az alperest megillető perköltséget.

[3] Az elsőfokú bíróság a 15.M.70.224/2020/39. számú végzésével kijavította az elsőfokú ítélet rendelkező részét azzal, hogy a felperest terhelő eljárási illeték összegét 820.800 forint helyett 336.227 forintban állapította meg, figyelemmel a Pp. 352. § (1) és (4) bekezdésére.

A felperes fellebbezése

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes – a kijavító határozatot figyelembe véve - kizárólag a perköltség vonatkozásában terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperest megillető perköltség összegének leszállítását kérte a pertárgyérték 5 %-ára, azaz 280.190 forint összegre.

[5] Fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság túlzott összegben határozta meg az alperesi perköltség összegét a pertárgyérték és az elvégzett jogi tevékenység alapján, figyelemmel arra, hogy az alperes a beadványaiban túlnyomórészt önmagát ismételte.

[6] Az elsőfokú eljárás jelentősen elhúzódott, amely tény részben az elsőfokú bíróság pervezetéséből következett be. A felperesi igazolási kérelem tekintetében külön bizonyítás lett elrendelve, amelyre az ítélet indokolása szerint nem volt szükség. Az elsőfokú bíróság a 2021. január 28-án érkezett alperesi beadványhoz képest csak júliusban hívta fel a felperest nyilatkozata előterjesztésére. Hosszas bizonyítás zajlott az összecszerűség tárgyában, majd az elsőfokú bíróság az ítéletét más indok alapján hozta meg, a számítási metodikát érdemben nem is vizsgálta. Ez az eljárás időtartamának elhúzódását eredményezte, mely során a ténylegesen végzett jogi tevékenységgel nem állt arányban az alperes javára megállapított perköltség összege. Mindezek alapján kérte a Pp. 369. § (1) bekezdése, továbbá (3) bekezdés c) és d) pontjára hivatkozva a perköltség összegének mérséklését.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme

[7] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte a perköltségre vonatkozóan. Érvelése szerint fellebbezésében a felperes sem anyagi, sem eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg, az tartalmában nem felelt meg a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott követelményeknek.

[8] A fellebbezési kérelem érdemét illetően kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott perköltség nem minősült eltúlzottnak. Az elsőfokú eljárás során 17.780 euró (azaz 14.000 euró + áfa) összegben terjesztett elő perköltség igényt, ami az ítélet meghozatalakor fennállt MNB árfolyamon számítottan 6.400.800 forint + áfa összegnek minősült. Az elsőfokú bíróság ezt a költségigényt jelentősen mérsékelve csupán 684.000 forint + áfa, azaz összesen 868.680 forint összegben határozta meg a perköltség összegét, amely az előterjesztett igény 1/7-e. Figyelembevételét, hogy az elsőfokú eljárás során az alperesi jogi képviselő 75 munkaórát dolgozott a képviselet ellátásával, az így megállapított perköltség mindössze 9.120 forint + áfa összegű óradíjnak felel meg, amely egyáltalán nem minősül eltúlzottnak az átlagos budapesti ügyvédi díjszabályhoz képest.

[9] A felperes ezen összeg további mérséklése iránt terjesztett elő fellebbezést, ugyanakkor maga sem állította, hogy ez az óradíj eltúlzott lenne. Az alperesi költségfelszámításban kimutatott 75 munkaórát sem vitatta, így lényegében konkrét hivatkozás nélkül kérte a perköltség összegének mérséklését.

[10] Az alperes vitatta, hogy perbeli nyilatkozataiban, beadványaiban önmagát ismételte. Nem végzett felesleges munkát, a bírósági felhívásoknak teljeskörűen eleget tett. Az alperesi beadványok szükségtelen ismétlést nem tartalmaztak, az összefoglaló irat előterjesztésére is bírósági felhívás alapján került sor. Mindezzel az alperesi jogi képviselőnek dolgoznia kellett, a felperes pedig nem jelezte az eljárás folyamán, hogy ezek előterjesztését szükségtelennek, feleslegesnek tartja. Fellebbezésében nem jelölte meg, hogy pontosan milyen nyilatkozatokra alapítja a kijelentéseit.

[11] Az alperes kifejtette továbbá, hogy a bíróság pervezetése a személyétől független körülmény, ezért erre hivatkozva nincs lehetőség a perköltség mérséklésére. Egyebekben a felperes fellebbezési kérelme és annak indokolása között nem volt értékelhető összefüggés.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[12] A felperes fellebbezése nem alapos.

[13] Az ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdésére figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta felül, nem érintve a fellebbezéssel nem támadott ítéleti rendelkezéseket.

[14] A másodfokú bíróság a fellebbezésben meghatározott indokok alapján, figyelemmel az abban megjelölt Pp. 369. § (1) bekezdésére, továbbá a (3) bekezdés c)-d) pontjaira, nem látott lehetőséget az elsőfokú határozat megváltoztatására, mivel ezt megalapozó konkrét indokot a felperes nem adott elő.

[15] Helytállóan hivatkozott az alperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy az elsőfokú bíróság pervezetése és ezzel összefüggésben az eljárás időtartama nem az alperes terhére értékelendő körülmény, a pernyertes alperes perköltségének leszállítását nem teszi lehetővé. A felperes ezenkívül egyéb konkrétumot a fellebbezésében nem adott elő.

[16] Érvelése szerint az alperes több beadványában önmagát ismételte, ezzel kapcsolatban azonban konkrét nyilatkozatot nem tett és azt sem határozta meg, hogy ez mennyiben befolyásolta az alperes által előterjesztett költségfelszámítás alaptalan voltát.

[17] Az IM rendelet 2.§ (2) bekezdése értelmében a bíróság a felszámított ügyvédi munkadíj összegét indokolt esetben mérsékelheti, amennyiben az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Tekintettel arra, hogy ilyen körülményt, tényt a felperes a fellebbezésében nem állított és nem is bizonyított, mindezek alapján a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság által jelentősen mérsékelt összegben meghatározott perköltség további leszállítására.

[18] Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett részét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rendelkezések

[19] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a fellebbezési eljárásra vonatkozóan perköltségigényt érvényesített a megbízási szerződés szerint 3 munkaóra alapján, az általa becsatolt költségjegyzéknek megfelelően 480 euró + áfa összegben.

[20] Az alperes által előterjesztett 160 euró + áfa összegű óradíjon alapuló költségigényt a másodfokú bíróság a fellebbezési ellenkérelem munkaigényes, alapos, minden részletre kiterjedő voltára tekintettel nem találta eltúlzottnak. Annak sem látta akadályát, hogy az alperest megillető perköltséget a felek közötti megbízási szerződés és a költségfelszámítás alapján euróban állapítsa meg, mivel a megbízási szerződés esetére az IM rendelet nem tartalmaz korlátozó rendelkezést a díjazás pénznemére vonatkozóan. Mindezek alapján az IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a kérelemmel egyezően határozta meg a fellebbezési eljárásban az alperest megillető perköltség összegét.

[21] A felperest nem illette meg munkavállalói költségkedvezmény, melyre tekintettel a fellebbezett pertárgyérték, 868.680 forint és a 280.190 forint különbözete, azaz 588.490 forint alapján köteles a fellebbezési illeték megfizetésére az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése és 39. § (1) bekezdése alapján.

[22] A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 376. § (3) bekezdésének b) pontja alapján.

Budapest, 2022. február 10.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
előadó bíró

dr. Szalai Beatrix s.k.
bíró